

(ВОЛХВ):

Дорога Родино, Побратими, Посестри, друзі і співробітники! Сьогодні ми зібралися із вами, щоби пом'янути добрим словом світлу людину, якої вже рік як немає поруч із нами. Наш дорогий побратим Василь Михайлович Рудий був українським рідновіром. Він, як і наші Пращури, вірив в Рідних Богів, єдиних у Сварзі, вічних і незнищених як Всесвіт. Він був світлим Лицарем, Воїном духу. Його світогляд і діяльність є підставою, щоб здійснити обряд його поминання згідно Обряду Української Рідної Віри.

(Взяти Трисуття, стати біля ніг спочилого і вклонитися місцю поховання):

Звернемось до Богів:

Роде Всевишній! Великий Боже наш!

Ти – єдиний і багатопроярний, Ти – наше Світло і Справедливість,

Ти є криниця Життя Вічного! Джерело Любові безмежної!

Тої, що зцілює Душу і Тіло! Славимо Тебе – Боже Прави, Яви та Нави!

І щодня працюємо над Душами своїми, щоб бути мудрими та сильними,
Міцною опорою України-Руси і захисниками Роду свого прадавнього.

Бо Ти даєш нам – Наснагу та Радість, бо Ти даруєш нам –

Відвагу та Стійкість, даєш нам Знання та навчаєш Терпінню,

Аби з Честю пройшли ми Шлях Життя нашого, натхненно виконуючи

Священну Волю Твою!

Слава Роду Всевишньому!***(Волхв розпалює Трисвічник):***

І то ми були перші, хто Триглаву вклонився. І Сварог, Дідо Божий,

Що створив Світ – це Бог Прави, Яви та Нави, се маємо їх во істину.

Хай горить Святий Триєдиний Божий Вогонь!

І у душах наших горить Святий Від-вогонь Божий. Запалимо і ми вогники свічок, Світло душ наших, бо ми з Богами Рідними єдині, як вічний і нерозривний звязок поколінь – у Минулому, Сучасному і Прийдешньому усіх мертвих, живих і ще ненароджених нащадків Роду нашого.

(Помічник роздає людям свічки, запалені від Трисвічника).

І се мовив отцю Ору Сварог: "Як Мої творіння створив вас од перст Моїх. І хай буде сказано, що ви – діти Творця, тож поведітьесь як діти Творця. І Дажбог буде Отець ваш. Того мусите слухатись, і той скаже вам, що маєте діяти; і як мовить, так і творить, доки не прийдете до Лук Його Райських".

Там на Луках Сварожих красен Рай Слов'янський, і там Рай-ріка тече, що відділяє Небо від Яви. І Числобог рахує дні наші і говорить Богові числа свої, чи бути дню Сварожому, чи бути ночі. І засинають люди... І Боги Рідні пригортають серця великі і руки натруджені любих дітей своїх.

І душа Василя Михайловича нині знаходиться у Ирїї Світлому у Колі Богів Рідних і Предків Світлих.

Отож, молімось Богам, щоб мали ми чисті душі і тіла наші, і щоб мали ми життя вічне з Праотцями нашими, в Богах зливаючись у єдину Правду. А Правда така, що ми – Онуки Дажбожі, тілом та розумом ми з Богами єдині, і тому творимо і говоримо з Богами воедино, і славимо Праву. І від того звемося од віків – Православними! **Слава Праві! Слава Рідним Богам!**

Брамо Небесна, відкрийся! Дай Предкам Сили!
Предки наші любі, Світлі Пращури. Дякуємо вам за здоров'я, за силу,
Що ви нам від Богів Рідних посилаєте, у справах земних допомагаєте.
Хай Сварог оберігає Вас і надає Вам Силу! Щасливо перебувайте у Світі
Духовному, нами опікуючись! Хай вічно існує зв'язок поколінь –
Священний живий зв'язок між нами! **Слава Предкам! Слава Рідним Богам!**

Це Рід Всевишній утвердив життя вічне у Сварзі синій,
У собі єднаючи духовне і тілесне, видиме і невидиме.
Святістю своєю він все суще наситив і від того усе має свій дух.
Та найбільше Світла Рода Всевишнього у душі людській закладено,
Що Від-вогнем вічним у ній горить. Се він заповів нащадкам своїм
Працювати у Світі Білому, укріплюючи вічність душ наших.
Тож раз за разом приходимо ми у Колі Живого Явлення
На Землю Святу, Макошу-Неньку, і так приходючи
Долаємо шлях тілесний для розвитку духовного,
Від життя людського ідучи до життя Божеського.
По діяннях наших славних, спочиваємо у Ирії Світлому,
В Роді Всевишньому на щабель вище піднімаючись,
З Предками поєднуючись і в щасті перебуваючи,
А по тому, як час настає, тіло нове отримуємо,
В Яву повертаючись, призначення своє виконувати.
Коло за колом, життя за життям по Праві живучи
Славянин душу свою вдосконалює, доки час не настане
У Праві жити, з Богами єднатись і в Богові перебувати!
Слава Роду Всевишньому!

Тож помолимося до Богів за Побратима нашого Василя Михайловича Рудого:

Роде Всевишній! Ти Першооснова життя Предвічного, Ти є Любов і Світло найвище! Всесутня Душа і Дух Твій – безсмертні, милосердний і люблячий Боже!
Ти початок усіх початків і кінець всіх кінців. З Тебе приходять і у Тебе повертаються Душі наші. Бережи і захищай спочилого сина Роду нашого.
Упокой чисту Душу його і освяти Світлістю Своєю на життя вічне і славне у Триглаві Богів Рідних.

Боже Свароже! Захисти і збережи Душу Онука Дажбожого Рувита – Василя Михайловича Рудого від усього чорного, темного, лихого та недоброго.
Хай Світло Рода Всевишнього з ним перебуває. Хай Боги Рідні його повік захищають, до Світла Прави Святої ведуть і оберігають!
І наші молитви йому в поміч і оберіг! **Слава Роду Всевишньому!**

(ПІСНЯ)... *****

**Прийдіть, прийдіть Боги Рідні,
Прийдіть, прийдіть Світлі,
Дитину свою зустрічати,
Православного вітати.**

**Душу прийміть, до Предків ведіть
В Ирій Світлий проводжайте.
Хай зустріне його
Батько Сварог і Лада Мати.**

Вночі Велес іде по Сварзі, по молоці небесному, іде до своїх хоромів.
А на Зорі вертається до воріт. Там ми ждемо Його, щоб зачати співи,
І славити Велеса від віку й до віку. І славимо його храмину,
Яка блищить многими вогнями, і стається уся жертовницею чистою.
Адже це Велес навчив праотців наших землю орати і поля засівати,
І жати снопи колосисті на струджених полях.
І ставити Снопа при вогнищі у хаті, і почитати Його, як Отця Божого!
І від того пожертва наша – це праця рук наших і дари Землі Рідної!

(ПОЖЕРТВА БОГАМ: Волхв бере ріг із сурицею-молоком і промовляє славослів'я):

**Тож прийміть, Боги, жертву нашу – Сурицю Святу, на молоці удіяну,
На травах чистих настояну, як знак молока-живиці, що її пролила Земунь-
Матінка Молочний Шлях утверджуючи. Тож йдуть душі наші стежиною цією
до Вирію Слов`янського, щоби поєднатися із Предками. Хай Суриця Свята
засвідчить єднання Роду Небесного і Роду Земного!**

Це Ясунь-Отець дав Праотцям нашим Сурью-Сурицю пити від Корови Земунь на
Луках Сварожих. Хай Сур`я ця від Матінки-Землі, що молоком поживним
дарована, на травах цілющих настояна, медом солодким збагачена, Сонцем ясним
зігріта – летить до Богів Рідних, що сяють зірками у Вирію на Шляху Молочнім і
поєднає Рід Небесний із Родом Земним! **Слава Рідним Богам!**

**Хай вічно існує звязок поколінь – священний живий звязок між нами!
Вічна пам`ять Василю Михайловичу Рудому...
(РІГ ПІДНОСИТЬСЯ УГОРУ – БОГАМ, ПОТІМ ПРОЛИВАЄТЬСЯ ЧАСТИНА
ЗЕМЛІ-МАТІНЦІ, ДАЛІ КОЖЕН ПО КОЛУ РОБИТЬ КОВТОК СУР`І – НА
ЗНАК ЄДНОСТІ РОДУ): – Вічна пам`ять!
(або „Хай спочиває з Богом”, „Хай земля буде пухом”, „Царство Небесне душі”).**

(ВОЛХВ ВКЛОНЯЄТЬСЯ, ПРОМОВЛЯЮЧИ):

**Хай душа Василя Михайловича щасливо спочиває,
Наші помисли завжди з Вами!**

Світ не мав початку і світ не матиме кінця – світ був, світ є і світ вічно буде. Це найвища Таїна Твоя, Боже наш, Таїна безперервного Кола Світобудови. Бо так є, що Дух стає Матерією, а Матерія стає Духом, бо Ніщо є Все, а Все є Ніщо.

Але ми відчуваємо Світло Рідних Богів у душах своїх, бо душа ніколи не вмирає і не завмирає під час смерті тілес наших. Тож всякий день звертаємо погляд свій на

Богів, які є Світлом. Його ж звемо – Дажбо, Перун, Яр, Хорс та іншими іменами. Так співаємо славу Богам і творимо життя своє во славу Роду нашому!

Ми віримо, що життя – це праця, а праця – це любов, а любов – це вірність, а вірність – це відвага, а відвага – це слава, а слава – це безсмертя, а безсмертя – це життя, готове померти, щоб жити.

Василь Михайлович жив і боровся за життя і радів життю, життя своє удосконалюючи Повноцінним Знанням, яке ознаменоване Роздумами, Навиками і Здійсненням. Жив і брав від Життя наснагу і все віддавав Життю, знайшовши у безсмерті народу рідного безсмертя свого тіла й душі своєї.

Рідні Боги дають життя і духовнотілесні сили дітям своїм, щоби ми ніколи у Царині Вічності не вмирили – єдналися з Предками у Сварзі Небесній і здравствували у житті Нащадків на славу і честь Вітчизни Рідної, і сьогодні ми життя своє присвячуємо для сьогодення народу нашого, аби вічно жив Рід наш!

Боже-Дажбоже! Шлях земного життя Дажбожого Онука Рувита – Василя Михайловича Рудого закінчився, але в Духовному Царстві Предків Рідних зустріла його душа першородителів наших – Матінку Славу і Татуся Оря, і він щиро сказав їм, що своє життя віддав, щоб жило горде плем'я Українців-Русинів!

І по-рідному зустріли душу його Предки наші, бо Василь Михайлович жив з Україною в серці і Рідними Богами в душі, душу свою удосконалював Вірою Рідною і Мудрістю Рідною!

Сонце земного життя Василя Михайловича погасло, та образ його ніколи в серцях наших не погасне, слово його ніколи в серцях наших не затихне, щедротність його ніколи в серцях наших не зів'яне!

І вічним буде він у Вічності Дажбожій, і тепло любови нашої грітиме душу його, і він променем Сонця світлитиметься в наших серцях, в серці тих, хто пам'ятатиме його!

Вічна пам'ять і вічна слава Василю Михайловичу Рудому!

(ШСНЯ)...*****

Богові Світовиту ми славу речемо, бо він – Світло Рода Всевишнього, Бог Прави. Через нього ми побачили Світ видимий і буття Яви. Це він нас у Наві береже, сили даючи для народження нового. Це він Землю, Сонце наше і Звізди держить, і світ міцнішим творить Правдою своєю!

Світовите, кличемо тебе Українцям-русинам у поміч, душі праведній в оберез! Препудь з нами, Батьку Рідний, бо потребуємо мудрості твоєї! **Слава Світовиту!**

Зачитаємо Славу за вічність Душі: (ВСІ ПОВТОРЮЮТЬ):

І так речемо славу Богам, які є наші Праотці, а ми є їхні сини!
І Будемо достойні в чистоті тілесній, як і Душі наші, які ніколи не вмирають і не замирають в часі смерті тіл наших! **Слава Рідним Богам!**

Згадаймо про те, як наші Отцове Сьогодні у Сварзі Синій дивляться на нас, і радіють душі їхні, бачачи що ми їх ушановуємо. І ми щиро усміхнемося до них, бо ми з Отцями нашими єдині. І уповаємо на поміч Перунову, бо бачемо, як скаче у Сварзі Вісник на коні білому. А він здвигнув меча до Небес і розкрояв облаки та громи. І потекла Жива Вода на нас. А ми пиймо її, бо вона пливе до нас всякою життєдайністю. Пиймо її як здійснення Божественного Життя на Землі!

Боже Перуне!

Перебуває у Сварзі Синій вірний духовний воїн твій! Дажбожий Онук Рувит – Василь Михайлович Рудий. Він був праведний і шляхетний, чесний і відданий. Вірно беріг він Землю Святу нашу Руську і народ від мала до велика, працюючи на ниві Духовній. Чиста і світла Душа його, повсякчас він Богів славив і шанував справами своїми, у творах і книжках прославляючи! Опікуйся душею його у Вічності Рода Всевишнього. Хай має він спокій і щастя буття праведного. Захисти Душу спочилого і даруй йому життя вічне у Праві. Бо великі заслуги його перед Родом Руським. Батьку Перуне, тож утверди Волю Прави і Справедливість Твою! **Слава Перуну!**

(ПІСНЯ „МАТИ СЛАВА”)...*****

Мати Слава витає над полем,
У тім полі змаг тримають вої.
Бийте-бийте, не жалійте, ворогів которих. **(Двічі)**

Б`ються вої, б`ються без спочину,
Мати Слава збирає на крила –
Тих, що впали, закривавлі, Живицею вмила. **(Двічі)**

Та й понесла воїв до Вираю,
До Полку, що більше не вмирає,
Що своє життя віддали за Руську Державу. **(Двічі)**

(Волхв бере миску з водою. Жрець запалює свічку, волхв маленькою свічечкою освячує воду):

А тому, хто впав на полі бою, Перуниця дає Води Живої напитися. А попивши її, він їде до Сварги на коні білому. І там стрічає його Перунько і веде до блаженних своїх хоромів. А там він перебуде до Часу, і дістане нове тіло. І так має бути і радуватися вічно і до віку віків, за нас молитву творячи!

– **Хай святиться Жива водиця!**

(Волхв кропить могилу свяченою водою):

– **Святою водою освячується на життя вічне!**

(ПІСНЯ)...***** ”Хто ти? – ПІСНЯ ВІЧНОГО ВОГНЮ” Олесь Бердника

Палає небокрай,
Світанкова пора...
Вставай, вставай, вставай -
Горить Нова Зоря!

І хто б де не умер -
Від зради чи в борні -
Воскресніте тепер
У Вічному Вогні!

Встаньте, убиті
Сестри й брати!
Брама відкрита
В нові світи!

Смерті немає -
То лиш мара,
Дух не згасає,
Дух не вмира!

Так є, що Сонце народжується, живе, вмирає і знову воскресає, бо так є, що в смерті є життя, старе поступається місцем новому. І так є, що Божич стане Ярилом, а юнак – мужом, старець же – немовлям, і почне заново читати Книгу Життя, піднімаючись на сходинку вище в своєму Духовному Зростанні.

Бо це є Коло Живоявлення Роду Руського, Роду Синів Божих, Синів Сонця – Коло вічне і незнищенне, безсмертне, мов Віра наша. І так Коло за Колом, Життя за Життям, поки час не настане з Богами єднатись і в Богові перебувати.

Дорогий Побратиме Василю Михайловичу! Шлях Вашого земного життя закінчився, та образ Ваш назавжди залишиться в нашій пам'яті. Ваша Віра в Україну і її світле майбутнє ніколи не згасне в наших серцях, в серцях тих, хто Вас знав.

Вічна Слава Вам, Побратиме наш!

Люди відповідають: Навіки слава!

ПОМИНАЛЬНИЙ ОБІД

(Якщо Волхв присутній на поминальному обіді, то перше слово надається йому):

Поминальний обід розпочнемо зверненням до Богів словами молитви, яку залишив нам Василь Михайлович Рудий:

О, Рідні Боги! Боги Прави, Яви й Нави! Ми просимо здоров'я і наснаги, душевних сил, і мужності, й відваги! Щоб ми могли робити добрі справи для України, для її народу, Богам на славу і во славу Роду! Щоб сили злі могли долати і Правдою перемагати!

О, Рідні Боги! Просимо вас гречно: благословіть в задумці чесній! Осяйте благодаттю день прийдешній, щоб люди почувалися безпечно, щоб усміхались Сонечку ясному, красі раділи і одне одному!

О, Рідні Боги! В мудрості великі! Хвала і дяка, й слава вам навіки! **Слава Рідним Богам!**

Брати і сестри, душа спочилого Дажбожого онука Рувита – Василя Михайловича Рудого пішла До Лук Сварожих.

І ми все, що вона мала доброго, вдячним словом поминаємо, щоб святилися Добро, Любов, Прощення і вічна Пам'ять про душу щедрю. Хай душа його перебує в спокої.

– Вічна пам'ять і слава Василю Михайловичу Рудому!

Освячення Колива. (Волхв бере дзбан з коливом і замовляє його над Священним Вогнем Родового Вогнища (свічками). У випадку відсутності родичів коливо не замовляється):

Освятимо Коливо, як знак вічного Кола Живоявлення Роду нашого!

**Зерно до зерна, життя до життя, Правда до правди, святість до святости...
Силою Рода Всевишнього освячується пожива – кутя,
На життя вічне, на щасливе буття Роду славного, Роду Православного.**

Слава Богам!

*****

(НА ЗАВЕРШЕННЯ ОБІДУ):

Запалимо свічки пам'яті і уславимо Богів спільною молитвою:

Роді Всевишній! Великий Боже наш!

Ти – єдиний і багатопроявний...

(СПІВАЮТЬ: „Вічная Пам'ять”...)

Із вогниками запалених свічок проведемо душу аж за ворота, поєнаємо її із Сонечком. Свічки спеціально не гасяться, вони мають погаснути самі...